

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5752 van 16 juni 2010
in de zaak A. 196.464/XIV-32.207**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat C. LESAFFER,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Oudeleeuwenrui 19

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Syrische nationaliteit, op 12 mei 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 41.654 van 16 april 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 19 mei 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in de omschrijving van het eerste middel aanvoert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest stelt rekening te houden “met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven”; dat, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, dit niet noodzakelijk inhoudt dat ieder deelmotief cruciaal is voor de draagkracht van het geheel der motieven; dat de verzoekende partij er aan voorbijgaat dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen niet als annulatierechter maar met volle rechtsmacht oordeelt en derhalve zelf, in de plaats van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, kan oordelen welke motieven volstaan om een negatieve beslissing te dragen;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat in de voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verwezen naar “informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd”; dat de verzoekende partij de mogelijkheid had er inzage van te nemen en dat het administratieve dossier ook deel uitmaakt van het rechtsplegingsdossier bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; dat die informatie dus niet enkel na mededeling van de nota van het commissariaat-generaal toegankelijk was, zoals de verzoekende partij voorhoudt; dat het niet schriftelijk kunnen antwoorden op de nota van het commissariaat-generaal geen schending van de rechten van verdediging vormt, gezien de mogelijkheid van een mondelinge repliek op de terechtzitting en de mogelijkheid, weliswaar onder bepaalde voorwaarden, om nieuwe gegevens aan te brengen; dat, zoals hierboven is gesteld, het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen geen annulatieberoep maar een beroep met volle rechtsmacht is; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met het bestreden arrest dus zelf de zaak ten gronde heeft onderzocht, zich baserend op het rechtsplegingsdossier met alle stukken waartoe ook de verzoekende partij toegang had; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarbij niet door de motieven van de commissaris-generaal was gebonden; dat artikel 6 van het E.V.R.M. niet op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van toepassing is; dat het eerste onderdeel van het eerste middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat hierboven reeds is gesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen uitspraak met volle rechtsmacht heeft gedaan, waarbij hij niet door de motieven van de commissaris-generaal is gebonden; dat hij derhalve, ook wanneer hij één element van de motivering in de beslissing van de commissaris-generaal niet dienstig zou achten, hij op grond van de overblijvende motieven, of eventueel eigen motieven, tot een weigering kan besluiten; dat het tweede onderdeel van het eerste middel kennelijk ongegrond is;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten, te dezen het bewijs van de voorgehouden reisweg, te treden; dat het derde onderdeel van het eerste middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende, wat het vierde onderdeel betreft, dat de interpretatie van de verklaringen van de verzoekende partij tot de feitelijke beoordeling behoort, waarover de Raad van State zich als administratieve cassatierechter niet vermag uit te spreken; dat artikel 6 van het E.V.R.M. niet op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van toepassing is; dat het vierde onderdeel van het eerste middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende, wat het vijfde onderdeel betreft, dat de verzoekende partij andermaal de feitelijke beoordeling van een (deel)motief in vergelijking met een aantal andere motieven betwist, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet vermag zich daarover uit te spreken; dat het vijfde onderdeel van het eerste middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende, wat het zesde onderdeel betreft, dat het trekken van gevolgen uit bepaalde verklaringen om tot de geloofwaardigheid of de ongeloofwaardigheid van bepaalde aangevoerde feiten te besluiten, eveneens tot de feitelijke beoordeling behoort; dat het zesde onderdeel van het eerste middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende, wat het zevende onderdeel betreft, dat ook de appreciatie van het verblijf van de verzoekende partij bij haar zus in Syrië en de huiszoeking door de Syrische veiligheidsdiensten tot de feitelijke beoordeling behoren; dat het zevende onderdeel van het eerste middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende, wat het achtste onderdeel betreft, dat de verzoekende partij zich hiervoor slechts steunt op het feit dat haar feitenrelaas ten onrechte ongeloofwaardig zou zijn bevonden; dat die kritiek van de verzoekende partij echter bij de behandeling van de vorige onderdelen van het middel is verworpen; dat het achtste onderdeel van het eerste middel derhalve, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat met het bestreden arrest op omstandig en concreet onderbouwde wijze wordt geoordeeld dat het asielrelaas ongeloofwaardig is en dat de verzoekende partij “ook geen enkel begin van bewijs indient dat (zij) effectief wordt geviséerd of gezocht door de Syrische autoriteiten omwille van (haar) Koerdische afkomst en (haar) band met H.B., die partijpolitiek actief was”; dat de verzoekende partij dan ook niet dienstig kan verwijzen naar “het feit dat een asielzoeker reeds ernstig werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade”; dat de kritiek van de verzoekende partij tegen het ongeloofwaardig bevinden van haar verklaringen bij de behandeling van het eerste middel is verworpen; dat de verzoekende partij aldus niet aantoonde dat zij zich bevindt in de voorwaarden van artikel 4.4. of 4.5. van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, daargelaten de vraag naar de rechtstreekse werking van die bepalingen; dat het tweede middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op zestien juni tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,

 J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.